

Технологије „обојених револуција“ које користе САД за смењивање непожељних политичких режима у разним регионима света, са једне стране, постале су ефикасан инструмент реализације геополитичких задатака Вашингтона, а са друге, глобални бренд америчке „меке моћи“. Резултати „револуционарних“ тековина свуда се истичу као успех демократије, а не силе, који је постигнут не само захваљујући настојањима најпросвећенијег дела народа те државе, у којој су се она десила, већ и конкретној помоћи САД и њихових невладиних „демократских“ организација.

Све се то укоренује у масовној свести посредством тиражних брошура америчких режисера-сценариста протестних акција, попут радова Џ. Шарпа – „198 метода ненасилне акције“, „Од диктатуре ка демократији“ и сл. Тако се ствара привлачан имиџ „племенитих“ револуционара, спремних да изађу на барикаде и да мирно, без ма какве насилне акције, свргну мрски и несносни државни режим, чији ће крах обавезно довести до напретка, демократије и идеалног грађанског друштва.

А како је у самој стварности?

У стварности, величање концепта „ненасиља“ од стране западних политичких технолога јесте само део стратегије прикривања врло важне, али непристрасне информације од друштва. Конструисе се ефектан параван, који виде гледаоци много познатог спектакла под називом „обојена револуција“. Ипак, из њега развија се она права представа – жестока, крвава борба радикалних бојовника, специјално припремљених за извршавање провокативних и диверзантских акција. Успешна реализација треба да доведе или до уступака државе или до примене силе, која ће се са своје стране сматрати као слабост власти и још ће јаче да уздрма њене позиције у друштву.

У сенци ненасиља - како раде технологији државних преврата

Пише: Никита Дањук
петак, 10 јул 2015 07:06

У сенци ненасиља - како раде технолози државних преврата

Пише: Никита Дањук
петак, 10 јул 2015 07:06

